



SANDRA CANO VILA
Membre de la CPN de Progressistes-SDP

La banca mai perd

No vull rebre més cartes del banc amb el càrrec de 2,19 € de correspondència física

Jo ja ho tinc clar. No vull rebre més cartes del banc on em diu que carrega una comissió de correspondència física 2,00 + 0,19 IGI total 2,19 €.

Aquesta és la sorpresa que ens hem trobat molts clients en obrir la temuda correspondència bancària.

N'hi ha que van avisar, amb un llibre molt ben enquadrat... Haurem d'agrair que fos gratuït.

Altres ja fa dies que avisen –o no– i les cobren.

Però en el cas d'aquesta última carta jo, com molts altres, no n'hem estat informats. Entenc que si ens queixem ens diran allò de “surt al nostre web”. Com si no tinguéssim res més a fer que con-

sultar el web d'un banc contínuament a veure què ens regalen!

L'excusa serà –argument no pot ser–, “segons acord de l'ABA es pot fer” o que com a client hem de donar-nos per assabentats. Ja sé que la trucada no és obligada per informar, però si estàs al descobert no hi posen draps a la boca per trucar-te a reclamar que cobreixis el compte sense dilació ni excusa. Mentre, en una altra “freqüència radiofònica” et tracten reverencialment quan et volen vendre assegurances perquè ets un client “excepcional”, “fidel”, i tots els mots ensabonats que ens puguem imaginar.

Hem de felicitar els que tenen la sort de tenir un paquet de calés.

Segurament tindran la sort que a ells els facin una trucada i els donin tota mena d'explicacions.

Com jo, dissortadament, molts no tindrem aquesta sort.

Ni tan sols trucaré a la meua oficina per demanar perquè la resposta ja la conec, ja em dono per *comissionada* aquest mes. Faré un correu respectuós, això sí, demanant que no enviïn més correspondència.

El que sí que tinc clar és que l'autoritat financera pública reguladora de la banca andorrana no fa gaires campanyes de control amb relació a aquests temes. I si les fa segur que són ben minses, i cada dia està més clar que no s'unifiquen criteris. Cada banc fa

la seva. És com als Estats Units d'Amèrica, a Las Vegas, “la banca sempre guanya”.

Estem en una època de canvis. Quan el certificat digital sigui una realitat n'hi ha que diuen –i s'ho creuen, sembla– que el servei serà millor.

Però a data d'avui el que sí és patent és que cada dia més comissions i menys serveis.

S'ha passat de donar més hores d'atenció al públic –quan no tancaven al migdia– a reduir-les.

Et cobren per tenir els teus diners. També pagues si no els mous, si no “domicilies”, si els treus. Pagues per mantenir el compte, per tancar-lo, per fer un xec. Això sí, depèn de qui siguis, pagues més, o menys, o res!

Compte! No siguem tan negatius! No és tot dolent: regalen calendaris, bolígrafs, blocs, llibrets, caramels i fins i tot paraigües!

Les noves tecnologies estan a l'ordre del dia i són pràctiques, ràpides i fan que tinguem accés inclús des dels telèfons, ja està bé! Però caldria també pensar en la gent que no acaba de ser gaire amiga de tanta modernitat, la gent gran que ja viu al mig de la fractura digital.

Cada dia més comissions, menys oficines, menys caixers, menys persones que et mirin a la cara per respondre a preguntes dels usuaris. Però més comissions.

Esperem que no tinguem també menys llocs de treball!

La comissió bancària d'aquest mes em sembla xavalla si la comparo amb els 150 milions d'euros que ens costarà el ball de bastons de l'FMI. Sembla que en aquest país lliguem els gossos amb llonganisses, quan la realitat és ben diferent.